

จดหมายข่าวสถานพัฒนาคุณาจารย์ FDA Newsletter

สถานพัฒนาคุณาจารย์ แหล่งเรียนรู้ทางการจัดการศึกษาและการวิจัยการศึกษา
ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ

ฉบับที่ 2 ปีที่ 8 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2558

สารบัญ

- ◆ รอบรู้ มทส.
ข่าวคุณาจารย์ มทส. ①
- ◆ เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน
เทคโนโลยีการศึกษากับครูไทยในศตวรรษที่ 21 ③

รอบรู้ มทส.

ขอแสดงความยินดี ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริโชค จิงถาวรณ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาฟิสิกส์
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาฟิสิกส์
ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป

อาจารย์ ดร.พรเทพ ราชนาวี
อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การกีฬา
ตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม 2557 เป็นต้นไป

อาจารย์ ดร.สายันต์ แก่นนาคำ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา
คณิตศาสตร์
ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป

สถานพัฒนาคุณาจารย์
(Faculty Development Academy)

ชั้น 1 อาคารวิชาการ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0-4422-4661 โทรสาร 0-4422-4662
URL: <http://fda.sut.ac.th>, E-mail: fda@sut.ac.th,
Facebook: <http://www.facebook.com/sutfda>

อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ อารีรักษ์
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์
 สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
 ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา
 คณิตศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานชญ์ สุธีวัฒนานนท์
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร
 สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
 ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา
 วิทยาศาสตร์การอาหารและยา
 ตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรวสา วงศ์ปัญญา
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมโลหการ
 สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์
 ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาวิศวกรรม
 โลหการ
 ตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป

สำนักวิชาแพทยศาสตร์

อาจารย์พิรัชญา มุสิกะพงค์
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 สำนักวิชาแพทยศาสตร์
 ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา
 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 ตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน 2557 เป็นต้นไป

อาจารย์แพทย์หญิง นพร อึ้งอากรณ
 อาจารย์ประจำสาขาวิชากุมารเวชศาสตร์
 สำนักวิชาแพทยศาสตร์
 ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา
 กุมารเวชศาสตร์
 ตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2557 เป็นต้นไป

**ขอแสดงความยินดี
 ผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรา อั่งสกุล
 อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
 ให้ดำรงตำแหน่งผู้รักษาการแทนหัวหน้าสถานวิจัย
 สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
 ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2557 เป็นต้นไป

ขอแสดงความยินดี ผู้สำเร็จการศึกษา

อาจารย์ ดร.วีณา พันธ์เพ็ง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ได้รับวุฒิ Ph.D. (Aeronautics Engineering) จาก
Imperial College London ประเทศสหราชอาณาจักร

ยินดีต้อนรับ

อาจารย์ ดร.ถวิชัยย์ ขาวถีน

อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์

ได้รับวุฒิ ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา)
จาก มหาวิทยาลัยบูรพา

เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน

เทคโนโลยีการศึกษากับครูไทยในศตวรรษที่ 21

เมื่อสังคมโลกได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ครูในศตวรรษที่ 21 จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากในวงการศึกษทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา

นอกจากนี้ ครูไทยในอนาคตยังต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่สอน และต้องมีเทคนิควิธีการให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งจัดกิจกรรมเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก ฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นทีม เป็นนักร้องแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใยต่อนักเรียน ทั้งนี้กระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลได้ ถ้าทุกภาคส่วนช่วยกันหาทางลดปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการพัฒนาครู อาทิ ภาระงานอื่นนอกจากการสอน กำหนดอัตรากำลังไม่เหมาะสม รวมทั้งครูสอนไม่ตรงสาขา เป็นต้น ซึ่งแนวทางและความเป็นไปได้ในการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 นั้น ต้องดำเนินการทั้งด้านนโยบายและด้านการพัฒนาตนเองของครูควบคู่กันไป จึงจะทำให้ครูเป็นครูยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง

ความสำคัญและสภาพปัญหา

โลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สังคมแห่งการเรียนรู้ไม่มีวันหยุดนิ่ง สังคมโลกกลายเป็นสังคมความรู้ (Knowledge Society) หรือสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) องค์การทางการศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยมีความคาดหวังว่าคุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพครูเป็นหลัก

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 มีนโยบายมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดการพัฒนายั่งยืนภายใต้การเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ยังมีนโยบายส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอันก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้พัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างเร่งด่วน โดยหนึ่งในนโยบายเร่งรัดคือปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครู ให้สามารถจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปัจจุบันและรองรับหลักสูตรใหม่ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ปี 2553 และมาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด

ดังนั้น ครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะถ่ายทอดความรู้ความสามารถให้แก่ศิษย์ **รวมทั้งพัฒนาศิษย์ให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการ 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความคิด หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึก อารมณ์ สังคมหรือด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ด้านทักษะปฏิบัติหรือทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และด้านทักษะการจัดการหรือทักษะกระบวนการ (Management Skill)**

แนวโน้มการศึกษาในระดับนานาชาติได้มุ่งเน้นไปที่ทักษะความสามารถ ทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น รวมทั้งทักษะพื้นฐานด้านการทำงาน การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และทักษะเฉพาะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะ ที่องค์การสหประชาชาติ (UN) และองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ให้ความสำคัญ ส่วนในวงการการศึกษาไทยมองว่า ครู คือ กุญแจสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา แต่ความเป็นครูในสังคมไทยกำลังเผชิญกับปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะวิกฤติศรัทธาในวิชาชีพ ดังนั้นจึงควรต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับครูยุคใหม่อย่างเร่งด่วน เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่พร้อมขับเคลื่อนและยกระดับการพัฒนาประเทศที่มีคุณภาพต่อไป

ความสำคัญและสภาพปัญหาของเทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา

ในยุคศตวรรษที่ 21 กระบวนการเรียนอาจมีการเปลี่ยนแปลง โดยผู้เรียนจะเรียนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยมีความก้าวหน้า และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้มาก

และรวดเร็วขึ้นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นต่อห้องเรียน จนทำให้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ สื่อที่แสดงมีขนาดใหญ่ไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนที่อยู่หลังห้อง ความจลลอมกับผู้สอนถูกเบียดเบียนจากพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนขนาดใหญ่ ผู้เรียนมีการนำเอาคอมพิวเตอร์พกพาเข้ามาสืบค้นความรู้ในชั้นเรียน และถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ครูกำลังสอน หรือนำข้อมูลเหล่านั้นมาพูดคุย โดยที่ครูตอบไม่ได้ หรือไม่เคยรู้มาก่อน เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูจึงต้องพร้อมที่จะปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เท่าทันเทคโนโลยีอยู่เสมอ และต้องมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาทักษะและวิทยาการให้ทันสมัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เทคนิควิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ได้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมไทยและสังคมโลกต้องการ

ปัจจุบันมีแนวทางการพัฒนา ICT เพื่อการศึกษา ดังนี้

1) การจัดการระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนของสถานศึกษา ทั้งคอมพิวเตอร์ประจำห้องปฏิบัติการ ไม่ว่าจะ เป็นคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ ศูนย์ข้อมูล Data Center และสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเพื่อการศึกษา สำหรับใช้ในการเรียนการสอน

2) การพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน การบูรณาการโครงข่าย MOENet และ NEdNet ให้เป็นโครงข่ายเดียว โดยใช้ชื่อว่า OBEC-NET สำหรับใช้เป็นเครือข่ายเพื่อการศึกษาและวิจัย โดยเชื่อมต่อโรงเรียนต่างๆ ไว้กับศูนย์ข้อมูลของ สพฐ. OBEC Data Center

3) การพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Digital Contents) ในรูปแบบสื่อออนไลน์ผ่าน เว็บไซต์ e-Book หรือ Applications ต่าง ๆ เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะที่เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่มาช่วยในการเรียนการสอน ทักษะด้าน ICT จึงมีความสำคัญมากสำหรับครู เพราะการพัฒนาสื่อการสอน และจัดสรรทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ต้องอาศัยเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล รวมถึงใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ให้กับนักเรียนด้วย

ที่มา : <https://blog.eduzones.com/Chayapa/140921>